

ELŐSZÓ

Kármán Gabriella az Országos Kriminológiai Intézet munkatársa. Ebben a monográfiában összefoglalja a klasszikus kriminalisztikai szakértői területeken végzett kutatásainak eredményeit. Vállalkozása *bátor*, teljesítménye *úttörő* jelentőségű, *módszertana példamutató*.

Bátorság szükséges ahhoz, hogy a megismerésnek azokat az alapformáit vegye górcső alá, amelyek a kriminalisztika megszületése körül jelentkeztek, még a tizenkilencedik század utolsó harmadában. A daktiloszkópia, az okmány-, a nyom- és a fegyverszakértői vizsgálatok, az írásszakértői vélemény egy új bűnügyi tudomány kialakulásának első állomásai voltak, innen a klasszikus jelző. Ez önmagában még nem igényelne elszántságot, de a szerző nem kerüli meg a témakör legkényesebb kérdését: milyen természettudományos törvényszerűségekre támaszkodnak az érintett specialisták? Igaz, a problémát legrészletesebben az írásszakértő, különösen pedig a grafológia tekintetében tárgyalja, de ez nem akadályozza meg abban, hogy átfogó következtetésekre jusson. A természettudományok fejlődése nélkül nem létezne nyomozástan sem, abban a formában, ahogyan az a büntetőjog részévé vált. Azonban a büntetőjogilag értékelésre kerülő múlt rekonstrukciójához olyan gyakorlati tudásra is szükség van, ami nem mindig számíthat közvetlenül tudományos támogatásra. Ráadásul a szükséges szakértelem, különösen az ujjnyom-, a nyom- és a fegyverszakértői területeken a nyomozásokban történő közvetlen hatósági részvétellel szerezhető meg, ami a szakértői függetlenség garantálását különösen fontos követelménnyé teszi.

Kármán Gabriella következtetései ezen a területen *úttörő* jelentőségűek: a szakértőket erős önkontrollra, és tudásuk kételkedést sem nélkülöző gyarapítására hívja, a szakértői függetlenség garanciáit hangsúlyozza, a büntető igazságszolgáltatást pedig arra serkenti, hogy a hiteltérdemlőség körében ne mulassza el ezt a magatartást számonkérni, és a garanciák felett őrködni.

Végezetül a *példamutató módszertanra* hívjuk fel az olvasó figyelmét. A kriminalisztika empirikus, alkalmazott tudomány, és ez a monográfia a praxis és elmélet komplex megközelítésével eleget tesz ennek a kihívásnak. Igazolja, hogy az elmélet nélküli gyakorlat kiszámíthatatlan, a gyakorlat nélküli elmélet pedig haszontalan. Módszertani érettségre vall az is, hogy noha az alaptéma a kriminalisztika egy jól körülhatárolt területe, a könyv széles horizontot nyit. Beszámol az Európai Unió országainak bűnügyi együttműködéséről, és arról, miként tudott hazánk eredményesen bekapcsolódni az európai minőségbiztosítási rendszerbe.

Kármán Gabriella a jog humánumának elkötelezett képviselője. Vallja Király Tibor tanítását: *„A büntetőeljárás feladata, hogy megállapítsa az igazságot, de ezt a feladatát nem teljesítheti bármi áron.”* A könyvet ajánlom mindenkinek, aki hiszi, hogy csak az emberség teheti a büntetőjog-alkalmazást hatékonyná, és tudja, hogy a modern kriminalisztika megteremti ennek törvényes eszközeit is.

Finszter Géza
*egyetemi tanár,
professor emeritus*